

303

USTAWA

z dnia 16 listopada 1960 r.

o prawie geologicznym.

Rozdział I.

Przepisy ogólne o pracach geologicznych.

Art. 1. 1. Przepisy ustawy określają zasady prowadzenia prac geologicznych dla poznania budowy geologicznej kraju albo w związku z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin oraz wód podziemnych lub w związku z ustalaniem przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i zagospodarowania przestrzennego.

2. Pracami geologicznymi w rozumieniu ustawy jest planowanie i prowadzenie badań geologicznych połączonych z robotami w terenie, w szczególności z wykonywaniem robót górniczych i wierceń studziennych, prowadzenie obserwacji i pomiarów związanych z tymi robotami, sporządzanie dokumentacji geologicznych, sporządzanie bilansu zasobów złóż kopalin oraz określanie zasobów wód podziemnych.

Art. 2. 1. W przypadku gdy prace geologiczne obejmują roboty górnicze lub wiercenia studzienne, do prowadzenia tych robót lub wierceń stosuje się również odpowiednio przepisy prawa górniczego o planach ruchu zakładu górniczego, o ruchu zakładu górniczego, o kierownictwie i dozorcze ruchu zakładu górniczego oraz przepisy karne, przy czym roboty te i wiercenia podlegają nadzorowi i kontroli urzędów górniczych w zakresie i trybie określonym w prawie górniczym i w dekreście z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. Nr 47, poz. 223 z późniejszymi zmianami).

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do robót prowadzonych w celu:

- 1) poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górniczemu,
- 2) poszukiwania wód podziemnych i budowy ich ujęcia,
- 3) badania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i zagospodarowania przestrzennego,

— jeżeli głębokość wyrobiska nie przekracza 30 m, chyba że roboty prowadzone są na terenie obszaru górniczego lub rejonu ochrony górniczej wód leczniczych.

3. Nadzór i kontrolę nad robotami określonymi w ust. 2 sprawują organy do spraw geologii prezydium wojewódzkich rad narodowych.

4. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, na jakich zasadach osoba fizyczna może na posiadanych przez nią gruncie prowadzić prace niezbędne dla ujęcia wód podziemnych na własne potrzeby oraz dla ustalenia przydatności tego gruntu dla potrzeb budowlanych, a także zasady i sposób prowadzenia robót określonych w ust. 2 oraz sprawowania przez organy do spraw geologii prezydium wojewódzkich rad narodowych nadzoru i kontroli nad tymi robotami.

Art. 3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii i Minister Obrony Narodowej określają w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) szczegółowe zasady i warunki prowadzenia prac geologicznych na terenach mających szczególnie znaczenie dla obronności Państwa.

Art. 4. 1. Prace geologiczne prowadzą powołane w tym celu przedsiębiorstwa i inne instytucje państwowe oraz w zakresie związanym z ruchem zakładów górniczych także przedsiębiorstwa górnicze.

2. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) ustala w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii, na podstawie wytycznych Rady Ministrów, szczegółową organizację i zakres działania resortowej służby geologicznej.

Art. 5. 1. Jednostki gospodarki niepaństwowej mogą prowadzić prace geologiczne tylko po uzyskaniu zezwolenia i w zakresie ustalonym w tym zezwoleniu.

2. Zezwolenia określone w ust. 1 wydaje organ do spraw geologii prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwy ze względu na siedzibę jednostki gospodarki niepaństwowej.

3. Wydawanie zezwoleń na prowadzenie prac geologicznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej następuje na zasadach ogólnych przepisów o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej w trybie określonym niniejszą ustawą.

4. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób wydawania zezwoleń na prowadzenie prac geologicznych przez jednostki gospodarki niepaństwowej.

Art. 6. Przedsiębiorstwem geologicznym w rozumieniu ustawy jest przedsiębiorstwo lub inna instytucja, która prowadzi prace geologiczne.

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwu geologicznemu służy prawo wstępu na nieruchomości dla przeprowadzenia badań geologicznych i dla wykonania związanych z tymi badaniami robót w sposób nie powodujący trwałego przekształcenia nieruchomości i umożliwiający posiadaczowi nieprzerwane korzystanie z nieruchomości zgodnie z jej gospodarczym przeznaczeniem.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób korzystania z uprawnień określonych w ust. 1 oraz tryb wydawania decyzji stwierdzających prawo wstępu na nieruchomości.

Art. 8. 1. Nieruchomość pozostająca w posiadaniu jednostki gospodarki nie uspołecznionej, niezbędna dla wykonania robót związanych z badaniami geologicznymi przez państwowe przedsiębiorstwo geologiczne, może być zajęta na czas oznaczony dla wykonania robót, nie powodujących trwałego przekształcenia nieruchomości (czasowe zajęcie nieruchomości).

2. Czasowe zajęcie nieruchomości nie może trwać dłużej niż trzy lata. Organ właściwy do wydania decyzji w sprawie czasowego zajęcia może przedłużyć czasowe zajęcie nieruchomości, nie więcej jednak niż o dwa lata, jeżeli cel, dla którego zajęto nieruchomość, mimo prowadzenia robót bez uzasadnionych przerw i opóźnień, nie mógł być osiągnięty w czasie określonym w zezwoleniu z przyczyn szczególnych, a nieprzedłużenie czasowego zajęcia mogłoby spowodować znaczną szkodę.

3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób korzystania z uprawnień określonych w ust. 1 oraz tryb wydawania decyzji w sprawie czasowego zajęcia nieruchomości.

Art. 9. Przedsiębiorstwo geologiczne, które prowadząc prace geologiczne powoduje szkodę w cudzej nieruchomości lub jej części składowej, obowiązane jest do odszkodowania bez względu na to, czy szkodę można było przewidzieć oraz czy kłokółwiek ponosi winę uszkodzenia.

Art. 10. Przedsiębiorstwo geologiczne obowiązane jest przez cały okres czasowego zajęcia nieruchomości wypłacać właścicielowi (posiadaczowi) nieruchomości corocznie wynagrodzenie za pozbawienie go użytkowania nieruchomości w wysokości przeciętnego rocznego czystego dochodu, jaki nieruchomość przynosiła w ciągu ostatnich pięciu lat przed jej zajęciem.

Art. 11. Odszkodowanie za zasiewy, uprawy i plony zniszczone w czasie prowadzenia prac geologicznych na podstawie decyzji stwierdzającej prawo wstępu na nieruchomość powinno odpowiadać wartości przewidywanych zbiorów według przeciętnych cen przyjętych w obrocie po odliczeniu wartości nakładów, które właściciel poniósłby w związku z dokonaniem zbioru.

Art. 12. Jeżeli wskutek prowadzonych prac geologicznych nastąpi trwały zanik wody albo utrata jej przydatności do użytku ludności lub dla potrzeb inwentarza, naprawienie szkody polega na budowie studni lub innych urządzeń zapewniających trwałe zaopatrzenie ludności w odpowiednią ilość wody do użytku domowego i dla potrzeb inwentarza, co najmniej według stanu z okresu bezpośrednio przed powstaniem szkody.

Art. 13. Odszkodowanie za nie dające się usunąć uszkodzenie gruntu rolnego lub leśnego ustala się na podstawie równowartości zmniejszenia się rocznego przychodu z gruntu na skutek szkody powstałej w związku z prowadzonymi robotami w stosunku do przeciętnego rocznego przychodu z tego gruntu z ostatnich trzech lat przed powstaniem szkody.

Art. 14. W przypadku wystąpienia w związku z pracami geologicznymi szkód innych niż określone w art. 10—13 stosuje się dla ustalenia sposobu i rozmiaru odszkodowania zasady naprawiania szkód górniczych określone w prawie górniczym.

Art. 15. 1. Organ administracji państwowej, instytucje państwowe i przedsiębiorstwa państwowe obowiązane są same bezpośrednio naprawiać szkody powstałe w nieruchomościach lub innych częściach składowych nieruchomości w związku z pracami geologicznymi.

2. Koszty naprawienia szkody ponosi przedsiębiorstwo geologiczne.

Art. 16. W sprawach spornych o odszkodowanie i naprawę szkód powstałych w związku z prowadzeniem prac geologicznych orzeka właściwy organ prezydium powiatowej rady narodowej w trybie określonym w ustawie o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

Rozdział II.

Prowadzenie badań geologicznych i robót.

Art. 17. 1. Roboty związane z badaniami geologicznymi należy prowadzić w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego, ochronę powierzchni ziemi i znajdujących się na niej budowli, ochronę urządzeń przed szkodami, jak również bezpieczeństwo zakładów eksploatacji złóż kopalin oraz ochronę wód, zadrzewień i złóż kopalin.

2. Na terenach podlegających ochronie na mocy przepisów szczególnych roboty mogą być prowadzone tylko w zakresie i na warunkach określonych w tych przepisach.

Art. 18. 1. Przedsiębiorstwo geologiczne obowiązane jest dla każdego wyrobiska lub zgrupowania wyrobisk ustanowić osoby sprawujące geologiczny nadzór — w odpowiedniej liczbie i osoby te zgłosić, zależnie od właściwości, okręgowemu urzędowi górnicznemu lub organowi do spraw geologii prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określi w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego zasady i sposób sprawowania geologicznego nadzoru określonego w ust. 1.

Art. 19. 1. Prezes Rady Ministrów wyda przepisy określające:

- 1) szczegółowe zasady sporządzania i tryb zatwierdzania projektu badań geologicznych.
- 2) sposób prowadzenia badań geologicznych i związanych z nimi robót, uwzględniający wszechstronne ich wykorzystanie dla poznania budowy geologicznej kraju i rozszerzenia bazy surowcowej oraz sposób postępowania z dokumentami geologicznymi.

2. Prezes Rady Ministrów może zobowiązać przedsiębiorstwa eksploatujące złoża kopalni do wykonywania szczególnych badań radiometrycznych.

Art. 20. 1. Sporządzać projekty badań geologicznych i dokumentację geologiczną, prowadzić roboty określone w art. 2 ust. 2 oraz sprawować geologiczny nadzór nad robotami związanymi z badaniami geologicznymi może osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje ogólne, naukowe i zawodowe.

2. Prezes Rady Ministrów ustali w drodze rozporządzenia kwalifikacje osób uprawnionych do wykonywania czynności określonych w ust. 1, tryb stwierdzania tych kwalifikacji oraz zasady i tryb pozbawiania uprawnień osób, które wykazały oczywistą nieudolność lub niedbałość przy pełnieniu powierzonych im czynności.

Art. 21. Organ państwowej administracji geologicznej sprawujący geologiczną kontrolę i nadzór nad robotami może zawiesić osobę prowadzącą roboty określone w art. 2 ust. 2 lub sprawującą geologiczny nadzór nad robotami związanymi z badaniami geologicznymi w wykonywaniu poruczonych jej czynności, jeżeli uzna, że dalsze sprawowanie tych czynności zagraża interesowi społecznemu, przekazując jednocześnie sprawę do rozstrzygnięcia organowi, który stwierdził kwalifikacje osoby zawieszanej w pełnieniu czynności.

Art. 22. 1. Użytkownicy ujęć wód podziemnych obowiązani są zarejestrować ujęcie wody podziemnej we właściwym organie prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz przeprowadzać okresowe obserwacje i ewidencje wanań poziomu zwierciadła wody w ujęciu i jego wydajności.

2. Prezes Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej oraz Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej określa, do których ujęć wód podziemnych stosuje się przepisy ust. 1, sposób reje-

stracji i prowadzenia obserwacji i ewidencji oraz organy prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwe do prowadzenia rejestracji ujęć.

Art. 23. 1. Organ właściwy do sprawowania nadzoru i kontroli nad robotami związanymi z badaniami geologicznymi (art. 2) może wstrzymać roboty związane z badaniami geologicznymi, jeżeli są prowadzone bez geologicznego nadzoru lub z naruszeniem postanowień niniejszej ustawy.

2. Wniesienie odwołania przeciwko zarządzeniu organu nadzoru nie wstrzymuje jego wykonania.

Rozdział III.

Sporządzanie i zatwierdzanie dokumentacji geologicznych.

Art. 24. 1. Wyniki robót i badań geologicznych należy ująć w dokumentacji geologicznej, zawierającej w zależności od celu, dla jakiego prowadzono roboty i badania, w szczególności ustalenie zasobów złoża kopaliny, ustalenie zasobów wód podziemnych lub ustalenie przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa oraz planowania przestrzennego.

2. Dokumentacja geologiczna zawierająca ustalenie zasobów złoża kopaliny lub zasobów wód podziemnych podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii lub z jego upoważnienia przez organy do spraw geologii prezydium wojewódzkich rad narodowych.

3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określa:

- 1) zasady i sposób ustalania oraz tryb zatwierdzania zasobów złoża kopaliny i sporządzania dokumentacji geologicznych nie wymienionych w ust. 1,
- 2) w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej zasady i sposób ustalania oraz tryb zatwierdzania zasobów wód podziemnych,
- 3) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury zasady i sposób ustalania i tryb zatwierdzania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa oraz planowania przestrzennego.

Art. 25. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii ustala warunki, jakim powinna odpowiadać kopalina oraz jej złoża, aby zasoby tego złoża mogły być uznane za nadające się do gospodarczo uzasadnionej eksploatacji (kryteria bilansowości zasobów złóż kopaliny).

Art. 26. Rada Ministrów określa, z jakim stopniem dokładności należy ustalić zasoby złoża kopaliny lub zasoby wód podziemnych dla podjęcia działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złoża kopaliny lub jej przeróbką bądź związanej z eksploatacją zasobów wód podziemnych.

Rozdział IV.

Bilansowanie zasobów złóż kopalin.

Art. 27. 1. Centralny Urząd Geologii sporządza corocznie ogólnokrajowy bilans zasobów złóż kopalin.

2. Jednostka eksploatująca złoża kopaliny lub budująca zakład przeznaczony do eksploatacji złoża kopaliny obowiązana jest do bieżącego prowadzenia ewidencji zasobów złoża w zakresie i w sposób określony przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

3. Ministerstwa i inne organy administracji państwowej oraz jednostki gospodarcze i instytucje naukowo-badawcze obowiązane są dostarczać Centralnemu Urzędowi Geologii materiały niezbędne dla sporządzania bilansu zasobów złóż kopalin i jego analizy.

Rozdział V.

Organy państwowej administracji geologicznej.

Art. 28. 1. Organy państwowej administracji geologicznej koordynują prace geologiczne oraz sprawują geologiczny nadzór i kontrolę nad projektowaniem kopalni geologicznych, prowadzeniem badań i sporządzaniem dokumentacji geologicznych w zakresie stosowania postanowień niniejszej ustawy oraz przepisów na jej podstawie wydanych.

2. Rada Ministrów ustala szczegółowo podział zadań i zasady współdziałania między urzędami górnictwa, a organami państwowej administracji geologicznej w zakresie kontroli i nadzoru nad robotami wykonywanymi w związku z badaniami geologicznymi.

Art. 29. Organami państwowej administracji geologicznej są:

- 1) właściwe do spraw geologii organy prezydentów wojewódzkich rad narodowych,
- 2) Centralny Urząd Geologii.

Art. 30. Organy do spraw geologii prezydentów wojewódzkich rad narodowych działają w pierwszej instancji i są właściwe dla spraw, które zgodnie z przepisami niniejszej ustawy należą do zakresu działania organów państwowej administracji geologicznej, a nie są zastrzeżone do właściwości Centralnego Urzędu Geologii.

Art. 31. 1. Centralny Urząd Geologii działa przy Radzie Ministrów i jest centralnym organem państwowej administracji w zakresie prac geologicznych.

2. Centralny Urząd Geologii podlega nadzorowi Prezesa Rady Ministrów.

3. Na czele Centralnego Urzędu Geologii stoi Prezes Urzędu.

4. Prezes i wiceprezesów Centralnego Urzędu Geologii powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 32. Centralny Urząd Geologii działa w drugiej instancji w sprawach, które zgodnie z przepisami niniejszej ustawy należą do zakresu działania organów do spraw geologii prezydentów wojewódzkich rad narodowych, oraz sprawuje nadzór w tym zakresie nad organami do spraw geologii prezydentów wojewódzkich rad narodowych.

Art. 33. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres działania Centralnego Urzędu Geologii i organów do spraw geologii prezydentów wojewódzkich rad narodowych.

Art. 34. 1. Przy Centralnym Urzędzie Geologii działają komisje oceniające prawidłowość ustalania zasobów złóż kopaliny, wód podziemnych lub warunków geologicznych dla potrzeb budownictwa.

2. O ile ustawa niniejsza lub przepisy na jej podstawie wydane przewidują zatwierdzenie lub zaopiniowanie dokumentacji geologicznej przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, Prezes Urzędu zatwierdza lub opiniuje dokumentację na podstawie orzeczenia właściwej komisji.

3. Prezes Rady Ministrów ustali sposób powoływania komisji wymienionych w ust. 1, ich organizację i zakres działania oraz tryb postępowania przed komisjami.

Art. 35. 1. Pracownicy organów państwowej administracji geologicznej przy sprawowaniu kontroli i nadzoru mają prawo wstępu do przedsiębiorstw geologicznych prowadzących prace geologiczne oraz na miejsce wykonywania robót.

2. Kierownicy przedsiębiorstw geologicznych oraz osoby sprawujące kierownictwo i dozór robót związanych z ba-

daniami geologicznymi obowiązane są udostępnić pracownikom organów państwowej administracji geologicznej materiały i dokumenty potrzebne dla przeprowadzenia kontroli i nadzoru oraz udzielać wyjaśnień.

Rozdział VI.

Przepisy karne.

Art. 36. 1. Kto, będąc obowiązany do przestrzegania nakazów lub zakazów zawartych w art. 5 ust. 1, 17 ust. 1, 18 ust. 1 i 22 ust. 1, wykracza przeciw tym nakazom lub zakazom, podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 4500 zł, o ile czyn nie pociąga za sobą z mocy innych przepisów surowszej odpowiedzialności karnej.

2. Takiej samej karze podlega osoba, która będąc obowiązana do przestrzegania nakazów lub zakazów zawartych w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4 prowadzi roboty określone w art. 2 ust. 2 niezgodnie z tymi przepisami.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 i 2 następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 37. 1. Osoby sprawujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy czynności geologicznego nadzoru nad robotami lub sporządzające projekty badań geologicznych bądź dokumentację geologiczną obowiązane są złożyć w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia o którym mowa w art. 20 ust. 2, wniosek o stwierdzenie ich kwalifikacji.

2. Osoby określone w ust. 1 mogą sprawować swe czynności bez stwierdzenia ich kwalifikacji do czasu zatwierdzenia wniosku o którym mowa w ust. 1.

3. Postanowienia ust. 2 nie uchybia możliwości zawieszenia osoby sprawującej czynności geologicznego nadzoru albo sporządzającej projekty badań geologicznych lub dokumentację geologiczną w wykonywaniu tych czynności, stosownie do postanowień art. 20.

4. Postanowienia ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do osób kierownictwa i dozoru ruchu robót związanych z badaniami geologicznymi, które dotychczas nie podlegały przepisom prawa górnictwa (art. 2 ust. 1), oraz do osób prowadzących roboty określone w art. 2 ust. 2.

Art. 38. 1. Kto w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy użytkuje ujęcie wody podziemnej o wydajności przekraczającej 25 m³/godz. lub o głębokości przekraczającej 150 m, obowiązany jest w granicach posiadanych materiałów ustalić zasoby tej wody i uzyskać ich zatwierdzenie w terminie wyznaczonym przez organ do spraw geologii prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy ujęć wód podziemnych eksploatowanych w celu odwodnienia złóż kopaliny oraz ujęć wykonanych w dnie cieku lub zbiornika powierzchniowego lub przy ich brzegu w celu eksploatacji wody pochodzącej z bezpośredniej infiltracji wód tego cieku lub zbiornika, jak również z terenów sztucznie zasilanych wodą dla poboru z gruntu wody infiltrowanej dla celów wodociągowych.

Art. 39. Przepisy niniejszej ustawy dotyczące prezydentów wojewódzkich rad narodowych dotyczą też prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województwa.

Art. 40. Przepisy o szczególnym trybie wywłaszczenia i o zajęciu nieruchomości zawarte w ustawie o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości nie mają zastosowania w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie.

Art. 41. Ustawa nie narusza przepisów prawa górniczego o geologicznej obsłudze eksploatacji złóż kopalin. W przypadkach nie unormowanych prawem górniczym stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy.

Art. 42. Ustawa niniejsza nie narusza przepisów prawa wodnego, a w szczególności zatwierdzenie dokumentacji ustalającej zasoby wody podziemnej nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia wodno-prawnego wymaganego przepisami prawa wodnego.

Art. 43. Sprawy o roszczenie z tytułu szkód górniczych, spowodowanych robotami przy poszukiwaniu złóż kopalin, objętych prawem górniczym, wniesione do komisji do spraw szkód górniczych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają orzecznictwu tych komisji na zasadach dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górniczne (Dz. U. z 1953 r. Nr 10, poz. 65 z późniejszymi zmianami).

Art. 44. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc przepisy w przedmiocie unormowanym tą ustawą,

a w szczególności dekret z dnia 8 października 1951 r. o państwowej służbie geologicznej (Dz. U. Nr 52, poz. 369).

2. W ustawie z dnia 1 lipca 1953 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospolarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) dodaje się w art. 4 nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Odrębne przepisy określają właściwość organów administracji państwowej w zakresie wydawania zezwoleń na prowadzenie prac geologicznych oraz tryb wydawania tych zezwoleń.”

Art. 45. Przepisy wydane na podstawie dekretu z dnia 8 października 1951 r. o państwowej służbie geologicznej oraz inne przepisy w przedmiotach unormowanych niniejszą ustawą zachowują moc do chwili zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**